

רע"פ 7846/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7846/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי

בחיפה ב-עפ"ג 39465-08-21 מיום 25.10.2021
שניתן על ידי השופטים א' אליקים (סגן נשיא), ת' נאות
פרי ו-ר' בש

בשם המבקש:

עו"ד יחיהפואאד

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים א' אליקים, ת' נאור פריור' בש) ב-עפ"ג 39465-08-21 מיום 25.10.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (השופט א' קפלן) ב-ת"פ 63317-03-18 מיום 15.7.2021.

1. כמתואר בכתב האישום המתוקן, במסגרת מפגש שהתקיים ביום 17.5.2017, על רקע חשדו של המבקש כי המתלוננת - בת זוגו - בוגדת בו, ואמירתה כי אחותה לא מסכימה שהיא תיפגש עמו, איים כי יפגע בה ובבני משפחתה, בזו הלשון:

"אני לא רואה את אחותך, מי היא בכלל? אני ארה לה ברגליים, אני אהרוג אותה, שהיא לא תתערב. אם אני ארצה, אני אהיה איתך, אני אשורף לך את כל המשפחה שלך, אני אשורף את אמא שלך ואת אבא שלך ואת אחותך ביחד".

בהמשך לאמירות אלו, ולאחר שהמתלוננת החלה להתרחק ממנו, רדף המבקש אחריה תוך שהוא מאיים עליה פעם נוספת, ומשהשיג אותה – תפס בחוזקה בשערה, השליך לעברה כוס פלסטיק וזרק אבנים לכיוונה, אשר אחת מהן פגעה בכתפה. מאוחר יותר, המבקש שכנע את המתלוננת להיכנס לרכבו, אז איים עליה פעם נוספת כי: "אם אני אהיה עצור דקה אחת בגללך את תראי מה יהיה לך".

בנוסף לכך, כ-8-9 חודשים לפני אירועים אלו, ובעוד המתלוננת הייתה בחודש הרביעי להריונה, המבקש תקף אותה, משך אותה משערה, בעט בבטנה, בגבה, בפניה ואיים עליה כי: "אם את לא סותמת את הפה אני דוקר אותך".

2. לאור האמור לעיל, יוחסו למבקש שתי עבירות אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ושתי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן. המבקש נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, אך מאחר שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ניתנו 4 תסקירים בעניינו אשר רק אחד מבניהם צוין כ"ענייני". כמו כן, המבקש לא התייצב לדיונים רבים בהליך, לעיתים בטענה כי "התבלבל" או כי "נותק עימו הקשר" ולעיתים מאחר שלמשך חלק מניהולו של ההליך שהה במאסר בפועל בשל עבירות תעבורה.

4. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים קבע בית משפט השלום כי מתחם הענישה ההולם בגין מעשיו של המבקש הוא בין 8-12 חודשי מאסר. כמו כן, שקלל בית המשפט את העובדה שהנאשם הודה; שחלפו מספר שנים מאז האירועים מושא כתב האישום ובמהלכם הנאשם לא "הסתבך" בעבירות נוספות; ומנגד את התמשכות ההליכים בשל התנהלות הנאשם והעובדה שאין מדובר במאסר הראשון.

לבסוף – פסק בית המשפט כי חומרת העבירה מחייבת עונש של 8 חודשי מאסר מאחורי בפועל, ו-6 חודשי מאסר על תנאי.

5. ערעורו של המבקש על גזר דינו נדחה על-ידי בית המשפט המחוזי.

בית המשפט המחוזי ציין כי בית משפט השלום הפנה את המבקש מספר פעמים לשירות המבחן, אך מאחר שלא התייצב לפגישות שנקבעו, לא ניתנה המלצה בעניינו. עוד קבע, כי המבקש לא התייצב ל-12 מתוך 20 הישיבות שנקבעו לדיון בהליך בבית משפט שלום, ול-3 ישיבות אחרות הובא באמצעות צו הבאה. לפיכך, אין למבקש להלין על התמשכות ההליכים בבית משפט השלום. לאחר שבית המשפט המחוזי הוסיף וסקר את ההלכות המנחות שניתנו על ידי בית משפט זה, קבע כי לאורן, ונוכח המתואר בכתב האישום המתוקן, יש לדחות את הערעור.

6. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי לא התחשב כנדרש בנזק שייגרם לתאו המשפחתי; בהיותו המפרנס היחיד במשפחה; בעובדת תיקונו של כתב האישום; בכך שמאז שנת 2017 לא היה כל קשר בין המתלוננת למבקש; ובכך ש-"אין לו כל עבר פלילי, חוץ מעבירה ראשונה זו..." ומאז האירועים מושא ההליך לא הייתה לו כל "הסתבכות" פלילית.

עוד טען המבקש כי בתי המשפט קמא לא בחנו את האפשרות כי ירצה את מאסרו במסגרת עבודות שירות, כי לא ידע על קיומם של דיונים רבים בעניינו בשל "חוסר תיאום עם עו"ד שמונה לו מהסנגוריה הציבורית", והוסיף, שלנוכח מדיניות הענישה הנוהגת מדובר ב"עבירה קלה יחסית" המצדיקה עונש של מאסר על תנאי או מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות בלבד.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה ידועה היא כי בית משפט זה לא ייעתר לבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא אם הבקשה מעלה סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או אם מתעוררים בנסיבות העניין שיקולי צדק ייחודיים, לרבות עיוות דין (רע"פ 4209/21 ברכה נ' מדינת ישראל (27.6.2021); רע"פ 6000/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (5.9.2021)).

עוד נקבע, כי רשות ערעור על חומרת העונש תינתן במקרים נדירים בלבד, בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 2309/21 ז'גסטיבסקי נ' מדינת ישראל (8.4.2021); רע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (26.5.2021)).

9. נהיר אפוא, כי עניינו של המבקש רחוק עד מאוד מלעמוד ברף המצדיק קבלת רשות ערעור-הבקשה דנן איננה מגלה כל סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש. טענותיו ממוקדות אך ורק בעניינו הפרטני, והן נדונו והוכרעו על-ידי שתי ערכאות. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

10. אף אין בנסיבות עניינו של המבקש כדי לעלות שיקולי צדק ייחודיים, או חשש ממשי לעיוות דין. בית משפט זה הדגיש לא פעם את הצורך להחמיר בענישה בגין אלימות בין בני זוג (רע"פ 149/19 פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019); רע"פ 2278/21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.2021)). כפי שצינתי בעניין אחר:

"... יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף... (רע"פ 340/21 אברהמים מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021)).

בהינתן זאת, בית המשפט המחוזי לא החמיר עם המבקש כלל ועיקר - וודאי שלא במידה המצדיקה מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

11. מובן גם, כי קשה עד מאוד להלום את טיעונו החוזר ונשנה של המבקש כי יש להקל בעונשו בשל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, היות שהעיכוב בניהול ההליך בבית משפט השלום נגרם במידה רבה בשל התנהלותו שלו.

12. הבקשה נדחת אפוא. עם דחיית הבקשה, מתייתרת בקשת המבקש לעיכוב ביצוע ריצוי עונש המאסר שהוטל עליו.

ניתנה היום, י"ב בכסלו התשפ"ב (16.11.2021).

ש ו פ ט
